

ABONNEMENT:

Men schrijft in te Tongeren bij JOSEPH COLLÉE, uitgever en eigenaar van het blad.
De toezendingen van geld, teven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootestraat, 37-39, Tongeren.

DE POSTRIJDER

AANKONDIGINGEN:

20 centiem per drukregel.
Reklamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

DER PROVINCIE LIMBURG

DE KONING IN HET PARLEMENT.

in zijne hoofdstad terug.

Brussel in feesttoot

Op 22 November 1918 bood het beeld van zoo geweldig in omvang grootheid als ooit een koninkrijks hoofdstad te aanschouwen. Stel u voor het machtige geheel in vlaggentoet; overal de heldige voorstellingen van de vrijheid en bevrijding; overal de Franse, Fransche, Engelsche, Italiaanse en Amerikaanse vlaggen; overal de tribunes in de onafgebroken rijen van geestdriftige schouwers, duizenden en duizenden de straten zelf.

En door die ontelbare menschen lichte en beefde een siddering van hingen om den koning en de koninklijke familie te zien, om het leger te komen op den dag der bevrijding eindelijk!

Te 11 ure ongeveer trok koning Albert en zijne troepen Brussel in. En daar daverde het, geweldig, rijtiger dan de donder der lawine, de einde onze rijen, een frenetische hulde dan fieren koning, de koninklijke koningsvrouwe en den prinsen, den dapperen krijger gemoet.

Voorop de gendarmerie en omringd door de koning, slank en in de khaki-uniform van opperbevelhebber van het Belgische leger, op een witte schimmel; aan zijn linkerzijde de koningin, te rechter de twintigjarige prins Albert, tweede zoon van koning Edward van Engeland en met prins Leopold in het gewone soldaatpak, prinses Marie-José, prins Theodoor, allen te paard.

Na deze vorstelijke personen, treffend eenvoudig, volgt een schitterende groep van hooge officieren, van den algemeenen grooten generalen der geallieerde legers, waaronder voornaamste, bekende Belgische, Fransche, Engelsche en Amerikaanse generaals.

En dan de verschillende legerafdelingen.

Voorop de Amerikanen, limietroepen en schutters, kanonnen en caissons, deze de Fransche legerscharen, vooral door de menigte enthousiast begroet met hoerageroep en het zingen van de Marsellaise, dat machtig heeren dreunde langs de rijen. Dan verschafte de Engelsche troepen en eindelijk de fieren Belgen zelf, drie regimenten met hunne roemrijke vaandels, die de daden van hun glorie vertelden en die kanonnen, waarop de namen der voornaamste veldslagen vermeld stonden, en daarna het zwaar geschut, cavalerie, ruides en lansiers.

Bijna twee volle uren was de stoet lang, die door de Vlaanderenstraat, Place S^c Catherine, Kiekenmarkt, Avenue Anspach, Place Brouckère, Noordlaan, Place Royale, Place Nationale naar het Parlementgebouw trok.

Vergadering van

Kamer en Senaat

Indrukwekkende tegenstelling!
Terwijl daarbuiten in kwistigen overtoed versieringen zijn aangebracht, is

de aanblik van het Parlement indrukwekkend door zijn machtigen eenvoud, in treffende harmonie met de grootsche, historische gebeurtenis, die weldra hier zal plaats grijpen. Breed en plechtig hangen de zwart-geel-roode vlaggen neer en sober zijn de trophèen met de vlaggen der geallieerde landen en de wapenschilden der negen Belgische provincies.

Nog trekt de koninklijke stoet door Brussels straten, als de gezamenlijke leden der beide wetgevende vergaderingen, waaronder de rijzige gestalte in het scharlakenrood gewaad van Zijne Eminentie, Kardinaal Mercier.

De Voorzitter, graaf Visart de Bocarme opent de vergadering, die de afgevaardigden benoemd, belast met het afhalen van het koninklijk echtpaar.

De afgetreden minister-president, de heer Cooreman herinnert aan de historische betekenis der eerste dagen van Augustus 1914, aan het verloop van de geweldige wereldworsteling en aan het uur der bevrijding van het vreemde juk. Brugge, Gent, Antwerpen en Brussel hebben achtereenvolgens koning Albert in hun midden zien terugkeeren. En als de heer Cooreman den naam van koningin Elisabeth in dankbare woorden noemt, dan staan alle leden van hunne zetels op en brengen hulde aan haar, die eene moeder is geweest voor hare lijdende en stervende landskinderen. Hulde brengt spreker aan het dappere leger, en hulde, eerbiedige hulde aan de dooden, aan hen, die hun Leven gaven voor hun vaderland en voor hen, die hier achterbleven om dat vaderland tot herleving en grooten bloei op te voeren; hulde aan Spanje en Nederland, aan het nationaal komitee, aan den heer Hoover die de voedselvoorziening van België uit Amerika regelde en aan wien het koninklijk besluit de titel van « Vriend der Belgische Natie » is toegekend; hulde aan Kardinaal Mercier, generaal Lemah, burgemeester Max, den heer Theodoor, aan de bondgenooten en onder daverende toejuichingen aan een hunner, aan Frankrijk!

Dan sluit de voorzitter deze vergadering.

Redevoering van den Koning.

Om 1 uur zijn alle leden van Kamer en Senaat weder vergaderd.

Plechtige stilte, allen wachten de komst van de koninklijke familie.

Daar kondigt de hussier plechtig aan: de Koningin!

En in haar eenvoudig amazonekleed, met grijzen mantel, treedt rustig en fier koningin Elisabeth de zaal binnen, vergezeld van prinses Marie-José, prins Karel, graaf van Vlaanderen in marine-uniform en prins Albert van Engeland in de uniform van kapitein. De koningin neemt plaats op haar troon, de prinses en prinses naast haar.

Daverende toejuichingen klinken door de vergaderzaal.

Dan wordt aangediend: de Koning!

Uit koning Alberts houding spreekt de diepe ernst van het oogenblik.

Met hem komt prins Leopold, hertog van Brabant.

En weer daveren de toejuichingen omhoog. Als de Koning gezeten is scharen zich om den troon Z. E. Kardinaal Mercier, de Engelsche generaal Pershing, de Fransche generaal Rouquerolle, de Amerikaanse generaal Birdwood, de Belgische divisiegeneraals, burgemeester Max en andere hoogwaardigheidsbekleeders.

Met krachtige stem zegt koning Albert: ik verzoek de vertegenwoordigers des volks neder te zitten.

En als aan deze uitnoodiging is voldaan spreekt België's koning een merkwaardige redevoering uit, die wij in haar geheel mededeelen:

Het leger van den IJzer.

Mijnheeren,

Ik breng u den groet van het leger!
Wij komen van den IJzer, mijne soldaten en ik, door onze steden en velden vrij.
En thans bevind ik mij hier voor 's lands vertegenwoordigers.

Voor vier jaar hebt gij mij het leger der Natie toevertrouwd, ter verdediging van het bedreigde Vaderland: ik kom u rekenschap geven mijner daden. Ik kom u melden wat de soldaten van België geweest zijn, welk uithoudingsvermogen zij hebben getoond, welken moed en welke dapperheid zij ten toon gespreid hebben.

Door welke tegels heb ik mij laten leiden in den loop van dezen langdurigen oorlog!

Eenerzijds, binnen het gebied van het mogelijke, onze internationale verplichtingen in haren vollen omvang te vervullen en mee den luister onzer Natie te vrijwaren, plichten waaraan een volk, dat in de algemeene achtig hoog wil staan, getrouw moet blijven; anderzijds het bloed onzer soldaten te sparen, hunstoflijk en zedelijk welzijn te verzekeren, hun lijd en te verzachten (Toejuichingen).

Tijdens den veldtocht van 1914 waren de krijgsverrichtingen van het Belgische leger van zulk ingrijpenden aard, dat zij de groote verbonden legers in staat stelden, het machtig Duitsch offensief te stuiten op de lijn, waar het gedurende vier jaartot staan werd gedwongen.

In dien veldtocht speelt zich de vrijheid der wereld werkelijk af: de reuzenstrijd, die in België en in Frankrijk wordt gevoerd, moet uitmaken of het inderdaad de Duitse macht is, die over het menschedom de heerschappij zal voeren.

De verbonden natien waren niet in gelijke mate gered om, uit al hun krachten, den ontzettenden schok te doorstaan, die op handen was.

Slechts twee daarvan, Frankrijk en Rusland, waren in staat, zich, zonder groot tijdsverlies, te lande te verzetten tegen de onderneming van de Centrale Rijken, welke door eene lange en nauwgezette voorbereiding, het toppunt hunner macht hadden bereikt.

Aan het Belgische leger viel de verheven, doch gevaarvolle taak ten deel, post te vatten waar de Duitse staf, zeker van den uitslag, zijne grootste en beste krachten zou doen optreden.

GEDurende twee en een halve maand streefde het Belgische leger alleen op de gansche uitgestrektheid van het grondgebied, van Luik tot Antwerpen, vervolgens van Antwerpen tot den IJzer; het verjdelde vooreerst de eerste en stoutmoedige pogingen van den invallenden vijand; daarna vertrapte en beperkte het de bewegingen van den machtigen aanvaller; eindelijk, door den langen en heftigen slag, welke het leverde op den IJzer, droeg het bij tot het bepaald stuiten van de Duitse troepen.

De veldtocht van 1915 nam een aanvang onder betere omstandigheden: Groot-Britannië bracht machtige legers tot stand en Italië verleende zijne gewichtige medewerking aan de Entente. Thans gingen vier groote militaire volkeren den strijd aan tegen de Centrale Staten.

Na weldra heringericht te zijn, dank zij de

vaderlandsliefde van dit vurig jongelingschap, welke trots alle gevaren de grenzen overstak om zich ten dienste van het Vaderland te stellen, nam het leger, in de modderige loopgraven van den IJzer, de laatste vesting waar het onze driekleur had geplant, een aanvang met de trouwe wacht, die zij rusteloos, onvermoeibaar, gedurende bijna vier jaar zou moeten houden. (Toej.)

Het weerstond er talrijke en harde gevechten om het bezit daarvan ongeschonden te behouden; met geduld wachtte het den dag af waarop het eindelijk mogelijk zou zijn uit de stellingen te treden, den vijand te verslaan en hem te verjagen.

Het jaar 1918 bracht dien zoo vurig verlangden dag mee.

Amerika, nieuwe en machtige bondgenoot, had den druk van zijne grootsche en geestdriftige poging gevoegd bij dien van de overige natien; dat deed den geduchten vijand wankelen.

Dit oogenblik koos het Belgische leger.

Den 23 September, bij het aanbreken van den dag, spant het al zijne krachten in en valt de vijandelijke linies aan: met een enkelen, doch onoverstaanbaren en grootschen ruk overwint het dien kam van Vlaanderen's grond, welke tot dan toe aan de aanvallen van de moedigste troepen had doorstaan.

Na die gedenkwaardige dagen viel het den vijand voortdurend aan en vervolgde hem aan de zijde van de verbonden legers tot den dag waarop de vijand gedwongen werd te verklaren dat hij overwonnen was. (Levendige toejuichingen.)

Ik besluit dit beknopt verhaal van onze krijgsverrichtingen, en zeg tot u allen: met trots kan België terugzien op de taak door zijn leger vervuld; in den loop van dezen strijd zonder weerga, heeft het leger ten volle zijn plicht gedaan; het heeft het nationale aanzien en den roem van onze wapenen hoog opgevoerd; het heeft aan de gansche wereld een onschatbaren dienst bewezen.

Hulde aan de legers der bondgenooten.

Ik heb een anderen plicht te vervullen, met name getuigenis af te leggen van de prachtige krijgsmansdeugden van de geallieerde legers, die op den Vaderlandschen bodem hebben gestreden, in broederlijke vereniging met de onze, en allen beziel met dezelfde offervaardigheid. Eere den soldaten van Frankrijk, Engeland en Amerika, die ons ter hulp zijn gesnel! Eerbiedig buig ik neer voor hen, die zijn gesneuveld en die in onzen, ten eeuwigen dage heiligen bodem rusten: erkentelijk zal België hun roemrijk aandenken bewaren.

Eere ook aan onze dooden, onze roemrijke dooden; voor hen die zijn gevallen in 't aangezicht des vijands, op de slagvelden en voor 't executiepeloton; voor hen die 't leven hebben verloren in den ijzdraad langs de Hollandse grens; voor hen die luttelkij vermoord zijn geworden; voor hen die in de gevangnissen en in de gruwelijke concentratie kampen martelingen hebben geleden; voor hen die van leed en ellende zijn omgekomen. Allen hebben den dank van het Vaderland verdiend! Hunne namen worden toegeroepd aan die van de strijders van 1830 in ons Pantheon, ginder op de Martelaarsplein! (Toejuichingen.)

Schadeloosstelling.

De vreemde inval en bezetting hebben aan het land, aan zijne inwoners en aan hunne goederen, aan zijne nijverheid, aan zijnen handel en aan zijnen landbouw ontzaglijke schade toegebracht welke de vijand volkomen herstellen moet.

Congo.

Van het begin der vijandelijkheden af tractie België, om te voldoen aan zijnen plicht op internationaal gebied, te verzoeken dat de oorlog zich ook tot het conventioneel Congogebed zou uitstrekken. Vergeefsch moeite!

Ook hier verplichtte de aanval van Duitschland ons tot den strijd. Ons koloniaal leger deed zijn plicht ten volle onder soms zeer moeilijke omstandigheden. De gebeurtenissen van den oorlog in Afrika, de gehechtheid van